

WWO.050.7.2015.JGA

WWO.170.2016

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2016r.

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 2a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w zw. z art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku

Na podstawie art. 10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 roku, poz. 584) Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej: PFRON) stwierdza, że stanowisko sp. z o.o. z siedzibą w _____ (zwanego dalej: Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 24 marca 2016 roku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie zdarzenia przyszłego tj. interpretacji art. 2a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 roku Nr 127, poz. 721 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji” w zw. z art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku:

- w zakresie pytania 1 i 2 – **jest prawidłowe,**
- w zakresie pytania 3 – **jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 24 marca 2016 roku (data wpływu do PFRON: 30 marca 2016 r.) Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie zdarzenia przyszłego tj. interpretacji art. 2a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 roku Nr 127, poz. 721 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji” w zw. z art. 22

ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2016 roku.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący przyszły stan faktyczny:

Jak wynika z treści wniosku Wnioskodawca jest wpisany do KRS pod numerem [ ] Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność, zatrudnia ponad 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i jest sprzedającym, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, uprawnionym do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz.

Wnioskodawca wskazuje na to, że na mocy ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1886) nadane zostało nowe brzmienie art. 22 ustawy o rehabilitacji, co nasuwa, zdaniem Wnioskodawcy, problemy interpretacyjne w zakresie zaliczania osób niepełnosprawnych do odpowiednich wskaźników z uwagi na długi, zdaniem Wnioskodawcy, czas oczekiwania na wydanie nowego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

1. Czy po przedstawieniu pracodawcy przez pracownika kolejnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, z którego wynika ciągłość orzeczenia, pracownicy powinni być zaliczani do stanu zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników, a także do stanu zatrudnienia ogółem przy obliczaniu kwoty należnej ulgi przez sprzedającego, w okresie kiedy pracownik oczekiwał na wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności w sytuacji, gdy w orzeczeniu stwierdzono o ciągłości niepełnosprawności?
2. Czy powstaje obowiązek skorygowania wcześniej wystawionych informacji o uldze dla kontrahentów np. ze względu na ponowne zaliczanie do stanu zatrudnienia osób

niepełnosprawnych pracowników niepełnosprawnych sprzedającego (w poprzednich miesiącach pracownicy byli w tzw. okresie oczekiwania na orzeczenie)?

3. Art. 22 ustawy o rehabilitacji posługuje się pojęciem przychodu ze sprzedaży własnych usług a także przychodu ogółem ze sprzedaży własnych usług, czy określając (obliczając) kwotę ulgi wedle art. 22 ustawy o rehabilitacji należy posługiwać się przychodami, o których mowa w ustawie o rachunkowości?

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

Przy założeniu, że PFRON, zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, stanowi państwowy fundusz celowy, PFRON można uznać za *państwową jednostkę organizacyjną* w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Fundusz rehabilitacji tworzony na podstawie art. 33 ustawy o rehabilitacji pochodzi w części z daniny publicznej w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a jego zwrot do PFRON stanowi uiszczenie takiej daniny.

Przepis art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji stanowi, że *wpłaty na Fundusz, o których mowa w art. 21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi, z wyłączeniem handlu, lub produkcji pracodawcy zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, który osiąga wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych będących:*

- 1) *osobami niepełnosprawnymi zaliczonymi do znacznego stopnia niepełnosprawności lub*
- 2) *osobami niewidomymi, psychicznie chorymi lub upośledzonymi umysłowo lub osobami z całościowymi zaburzeniami rozwojowymi lub epilepsją - zaliczonymi do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności*

- w wysokości co najmniej 30%, zwanego dalej "sprzedającym".

Z przepisu art. 2 a ust. 1 ustawy o rehabilitacji wynika, że osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia przedstawienia pracodawcy orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność.

Jednak w przypadku przedłożenia pracodawcy kolejnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia złożenia wniosku o wydanie orzeczenia, jeżeli z orzeczenia wynika, że w tym okresie osoba ta była niepełnosprawna, a wniosek o wydanie orzeczenia został złożony nie później niż w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin ważności poprzedniego orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność (art. 22 ust. 2 ustawy o rehabilitacji). Bez względu na datę złożenia wniosku o wydanie kolejnego orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność, osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych również w okresie do 3 miesięcy poprzedzających dzień przedstawienia pracodawcy kolejnego orzeczenia, jeżeli z treści tego orzeczenia wynika, że w tym okresie osoba ta była niepełnosprawna (art. 22 ust. 3 ustawy o rehabilitacji).

Z treści przywołanego przepisu jednoznacznie wynika, że w przypadku, gdy pracownik w terminie złożył wniosek o wydanie kolejnego orzeczenia (czyli najpóźniej w dniu następnym po dniu w którym upłynął termin ważności poprzedniego orzeczenia) to pracodawca wlicza go do stanu zatrudnienia od dnia złożenia wniosku (przy założeniu, że z treści orzeczenia jednoznacznie wynika, że w tym okresie pracownik był osobą niepełnosprawną). Natomiast jeżeli pracownik nie złożył wniosku o wydanie kolejnego orzeczenia w terminie, o którym mowa w art. 2a ust. 2 ustawy o rehabilitacji, to pracodawca wlicza go wstecz do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych maksymalnie w okresie do 3 miesięcy wstecz licząc od daty przedstawienia pracodawcy kolejnego orzeczenia (art. 2a ust. 3 ustawy o rehabilitacji).

W takiej sytuacji sprzedający ma obowiązek skorygowania informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON i bezzwłocznego przekazania korekt nabywcom. Takie stanowisko potwierdziło też Biuro Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, które w piśmie z dnia 27 czerwca 2013 roku znak: BON-I-52311-222-2-LK/2013 stwierdziło, że *w razie powzięcia wiadomości o zmianie ex post danych, na podstawie których obliczono kwotę ulgi, należy niezwłocznie skorygować uprzednio wystawioną informację.*

Art. 22 ust. 6 ustawy o rehabilitacji stanowi, że: *wskaźnik udziału przychodów, o którym mowa w ust. 3, stanowi iloraz przychodu ze sprzedaży własnych usług, z wyłączeniem handlu, lub produkcji sprzedającego, zrealizowanych w danym miesiącu na rzecz pracodawcy zobowiązanego do wpłat, o których mowa w art. 21, zwanego dalej "nabywcą", i przychodu ogółem uzyskanego w tym miesiącu ze sprzedaży własnej produkcji lub usług, z wyłączeniem handlu.*

Handwritten text, possibly a signature or date, located in the upper right quadrant of the page.